

LUCIAN BLAGA

Mint soha még (Fum căzut)

Libák ügyetlen, rövid röpte
hallszik a hideg tisztások felett.
Valahol egy ének százados
hívásokkal lesz tele.
Furulyahang fül el, más már nem szólal meg.
Alleluja, nézésesem megtelik madárral, széllel –
az életnek egy gondolattal sem tartozom,
de tartozom egész életemmel.
A mozdulatok ritkán megtorpannak,
ívboltokat látok, mik vízbe zuhantak.
Mint bibliai, mitikus sátorból,
úgy lépek ki a falu lombsátorából.
Alleluja, mint soha még,
az ég fáradt testvére vagyok,
s a füsté, mely kihűlt a tűzhelyen rég.

DANIELA CRĂSNARU

Pasztell (Pastel)

Tél szaga érzik, foszló fáé,
gömbszélű könnyé, éjszakáé.
Lassúdad mozgás – önfelejtés,
mikor a rossz a jóba lejtés.
Megtorpant élet a verőerekben,
fájdalom hiánya nyílt sebekben.
Elhalt kiáltás vattacsomókban,
veszítésekre veszítés, jobban.
Félelem bűzlik, eltiport inda,
földdel bemocskolt égne a nyirka.

GEORGE BACOVIA

Fagy van, hideg tél

(Din vremuri)

Fagy van, hideg tél...
 Gondoljam végig a sivár éveket...
 Nem várok senkit már,
 Semmi remény.
 Senki sem szabad már...
 Gondoljam végig a sivár éveket...
 Csukj be akármit,
 Csukd be az ajtót...
 Fagy van, hideg tél...

NICHITA STĂNESCU

13. Csomó

(Nod 13.)

Hogy mikor is éltem,
 nem fogom megtudni soha.
 És azt, hogy éltem, elfelejtem,
 ahogy a fényt a tört szem.
 Még kezemben tartom az amforaszilánkot,
 amelynek borát én ittam ki;
 amelynek agyaga: kezem.
 Tengeri sast látok,
 de lehet, hogy ő lát engem –
 Lehet, hogy ő látja a tengeri sast.

Nagy Attila fordításai

Fordítói jegyzet, szerkesztői kérésre

- 1. A Blaga-verset 1972-ben fordítottam le, a Bolyai akkori lapjában, a *Tentamenben* jelent meg 1973-ban. Áprily meg Jékely vezettek rá Blagára.
- 2. Az a Daniela Crăsnaru-kötet, amelyből a verset vettem, elkallódott valamerre, vagy én adtam oda valakinek? (saját tulajdonom volt) – nem tudom már. A nyolcvanas évek második felében több versét is lefordítottam, az *Igaz Szó* nem közölte le egyet sem belőlük. Tény, hogy sajátos témakezelése, metaforái (a kötet több versében) az akkori rendszerben merésznek számítottak, mögöttes olvasatuk van. Persze tudom, hogy ma egyesek köpönyegforgatónak tartják (akárcsak Herta Müllert).

3. A Bacovia-verset a *Plumb* című kötetből fordítottam, egy időben a Blaga-verssel. Bacoviától is többet fordítottam egyébként, meg is jelentek a *Tentamen* már említett számában. Kedves költőm, amikor Moldvában voltam körorvos, el-eljárogattam a patakhoz, ahol annak idején halászatott (a körzetemhez tartozott területileg). Az *Igaz Szó* nem közölte egyik fordítást sem.

4. A Nichita Stănescu-vers a *Noduri și Semne* kötetből való. Néhány éve kezdtem el a teljes kötetet lefordítani, jó néhány darab el is készült belőle. Lehet, hogy tévedek, de Stănescu számomra az a fajta misztikus költő, mint pl. Rilke stb., illetve Oravecz csinál ilyesmit *A hopik könyve* lapjain.

